

מבאדר-עופר לבאדר-מיינהוף

אחוז הנדניה

ה שם "באדר" מזכיר דברים שונים לאנשים שונים. בעיני ישראלים, זהו שמו של ד"ר יוחנן באדר, שכיהן במשך תקופה ארוכה כחבר-יועץ מטעם תנועת החרות. בראשית 1973 יזם ח"כ באדר קנוניה משותפת עם אישה-מעמד, השד אברהם עופר, לגזילת כמה מני דאטים מן הסיעות הקטנות והעברתם לסיעות הגדולות. קנוניה זו נודעה בשם "חוק באדר-עופר". (עונשו של באדר הוא בכך שנאומיו הגדולים על ענייני כספים ותקציב נשכחו, ואילו אותה קנוניה קטנה ועכורה נשארה כאנדרטה לפועלו הפרלמנטרי.) בגרמניה ובעולם כולו מעלה השם "באדר" דמות שר-נה לגמרי. באדר היה הצעיר הגרמני שהרים את נס ההתנגדות המזוינת למישטר הקפיטליסטי והדמוקרטי. יחד עם אולריקה מיינהוף הצעירה ייסד אירגון טרור-ריסטי, שהטיל את חיתתו על גרמניה במשך שנים רבות. כנופיה זו נודעה בשם "קבוצת באדר-מיינהוף".

(עד היום, כל הנכנס לגרמניה נתקל מייד במודעות התלויות על הקירות בנמלי-התעופה, ובהן הצלומיהם של צעירות וצעירים, כולם אידיאליסטים וכולם טרוריסט-

עסקנים. מכיוון שהן מחוסנות לחלוטין מפני, התחלות בלתי-הוגנות מצד אנשים ורעיונות חדשים, אין להן כל צורך לסבול בשורותיהן אנשים חריגים, המטרדידים את מנוחת העדר. אם כן, מה עושה צעיר דינאמי, שיש בליבו אמונה לוחטת בחזון חדש? הוא זורק פצצה.

כמכשיר של תעמולה, פצצה יעילה לפחות כמו נאום בפרלמנט. הרבה יותר קל לחטוף פוליטיקאי ו/או לר-צוח אותו, מאשר לשכנע אותו. זה גם זוכה בתשומתי לב ציבורית הרבה יותר גדולה.

מצלמת-הטלוויזיה יכולה להתעלם מנאומו של חבר-פרלמנט, מבריק ככל שיהיה, העומד על הדוכן והמציע לעמו דרך חדשה. אבל מצלמת-הטלוויזיה לא תתעלם ממעשיו של אותו איש, אם הוא ממחיש את תורתו באמצעות פצצה בנשף-בירה במינכן.

אחוזיה-החסימה המיפלגתני של גרמניה המערבית לא גרם להיעלמם של הימין הקיצוני והשמאל הקיצוני במדינה. הוא רק העביר אותם מאזמרה-הפרלמנט אל מחשכיה-המחתרת.

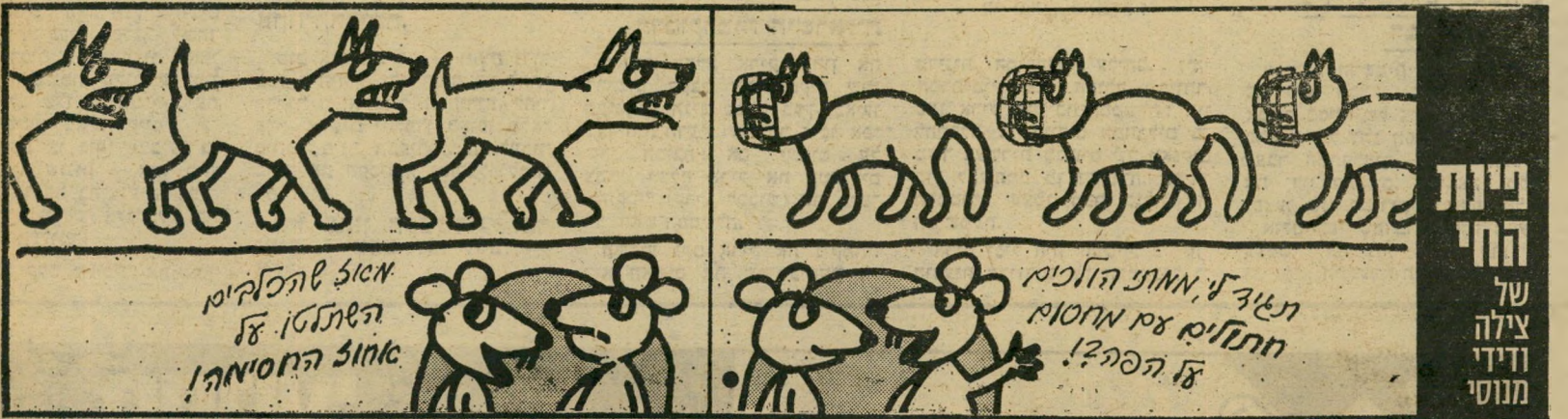
כחית שלושה מנדאטים מן הסיעות הקטנות. אילו היה קיים אז שיעור-החסימה של 2.5%, היו נגזלים מן הסדר עות הקטנות תישעה מנדאטים נוספים.

באותן בחירות התייצבו תשע רשימות, שלא עברו את אחוזיה-החסימה הקיים. אף אחת מהן לא צברה די קולות כדי לזכות במנדט אחד, גם לולא היה אחוז-החסימה קיים כלל, כך שהחסימה הנוכחית של 1% לא קיפתה איש.

בפיכום: אחוזיה-החסימה הקיים, שגם הוא אינו דמוקרטי, לא גרם לשום שינוי מעשי במיבנה הכנסת. ואילו אחוזיה-החסימה המוצע על-ידי ח"כ קורפו היה שווה את זכות-ההיצוג מכל בוחר ישראלי עשירי.

ה עלאת אחוזיה-החסימה תגרש מן הכנסת של כוח רעון, כל מחשבה חדשנית, כל גוף המסוגל להטיף לרעיון בלתי-פופולרי. הוא יהפוך את הכנסת לאחווה בילעדית של עסקני-מיפלגות מיקצועיים, ובני הסופר-מארקטים הפוליטיים. אלה אינם מעזים לעולם לפעול

(קאריקטורה של צילה ודידי מנוסי ב"דיעות אחרונות")

על פי מצפונם — אם יש כזה — כאשר אינטרס-המיפ-לגה מונע זאת. האינטרס המיפלגתי נוגד תמיד את השמעתו של רעיון חדש, חריג ובלתי-פופולרי. והרי כל רעיון חדש הוא, בתחילת דרכו, חריג ובלתי-פופולרי.

אין כיום שמץ של חיים דמוקרטיים אמרי-תניים במיפלגות הגדולות. אין בהן ויכוח רעיוני, התמודדות של קבוצות רעיוניות. לכל היותר יש בהן מריבות אישיות מכווערות.

אך אם עוד מצוי במיפלגה גדולה חריג כלשהו, הוא ייעלם ברגע שתיעלמה מן הנוף הסיעות הרעיוניות הקטנות. יוסי שריד דרוש למיפלגת-העבודה רק כל עוד יש צורך למנוע מעבר קולות לשל"י. חיים דרוקמן דרוש למפד"ל רק כדי למנוע נדידת קולות לסייעת-התחייה.

כבר עכשו מהווה הכנסת, במידה רבה, חותמת-גומי של השלטון — שילטון-המערך בכנסת הקודמת, שילטון-הליכוד בכנסת הנוכחית. אך המיפלגות הקטנות עדיין ממלאות בה תפקיד חשוב, ולפעמים מכריע. סיעת-התחייה לבדה גרמה לחקיקת חוקי-ירושלים. סיעת-היחיד שלי בכנסת השביעית ושולמית אלוני בכנסת השמינית הם שהביאו לחוק שהתיר הפלות.

בהעדר הסיעות הקטנות, תהיה הכנסת בית-קברות — אוסף של עסקנים עלובים, שיהלפו ביניהם מליצות נדרשות ועלכונות נדרשים.

הכוחות הדינאמיים מימין ומשמאל, מן הקצה החיי-לוגי והקצה הדתי, יפנו אל דרך המחאה החוץ-פרלמנ-טרית, ההפגנה האלימה, המחתרת, הטרור. בגבור האנארכיה, יקומו בדרה-הטבע חסידי הדיק-טטורה, ויתבעו לשים קץ לבית-השיפוחתיים.

הטרוריסטים והדיקטטורים כאחד ימצאו אזור קשבת בקרב הציבור, אשר ימאס — בצדק — באסיפת 120 העסקנים — דמויי חיים

(המשך בעמוד 30)

חתולים וכלבים

אך כל עוד פתוחה הדרך לפרלמנט, יש בה משיכה עצומה. ולראיה: גם "הרב" מאיר כהנא, איש הסקר-דלים האלימים, וגם אנשי "מצפן" מכל הגוונים ניסו להי-בחר לכנסת.

ל תכן שאני חוטא לד"ר באדר בבואי להגדיר את ח"כ חיים קורפו כיושרו. יש הבדל תהומי ברמה. לא בנקל היינו אומרים כי השר דויד לוי הוא יורשו של זאב ז'בוטינסקי.

אך מבחינה אובייקטיבית, הקנוניה החדשה של חיים קורפו היא המשך ישיר לקנונית באדר-עופר.

חוק באדר-עופר גזל באופן שרירותי שניים-שלושה מנדאטים בכל כנסת מן המיפלגות הקטנות והעבירם למיפ-לגות-הגדולות. הדבר נעשה על-ידי טכסיס במאתמטי-קה. ששינה את שיטת-החישוב של תוצאות-הבחירות.

המזימה של קורפו נועדה לשרוד באופן שרירותי שמונחתישעה מנדאטים מן המופי-גנות הקטנות, שדרכם אל הכנסת תיחשב, ולמפרם למיפלגות הגדולות. הדבר ייעשה על-ידי קביעת אחוזיה-החסימה בשיעור של 2.5%. בבחירות האחרונות הצביעו 185,039 בוחרים ישרא-ליים בעד שבע רשימות שעברו את אחוזיה-החסימה הקיים, ושלא הגיעו לשיעור של 2.5%.

בוחרים אלה נתנו את קולותיהם לרשימות שונות מאוד: פועלי אגודת-ישראל, של"י, הרשימה הערבית הסמוכה למיפלגת-העבודה, שלומציון של אריק שרון, הליברלים העצמאיים, רשימת שמואל פלאטור-רון, הרשי-מה של שולמית אלוני.

ביחד הם היוו יותר מעשירית של ציבוריה-בוחרים. ליתר דיוק: 10.6% של כעלי הקולות הכשרים. בגלל אותו טריק של חוק באדר-עופר, הם זכו בכנסת רק ב-7.5% של הקומות.

במילים פשוטות: חוק באדר-עופר גזל בכנסת הנו-

טים מסוכנים, המבוקשים על-ידי המישטרה). האם יש קשר בין באדר זה ובאדר ההוא — מלבד הדמיון המיקרי בין השמות?

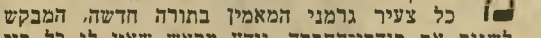
גרמניה היא הארץ המערבית בעלת אחוזיה-החסימה הגבוה ביותר. מיפלגה שאינה זוכה בחמישה אחוזים של הקולות הכשרים, אינה זוכה בייצוג בבונדסטאג.

הכוונה היתה טובה. הדמוקרטיה יחדשה בגרמניה המערבית קמה בצל הזיכרונות האפלים מן התקופה הנאצית. שוב קמו בה תנועות וקבוצות ניאור-נאציות. אבות המישטר החדש רצו למנוע בכל מחיר את כני-סתם של נאצים אלה לפרלמנט. על כן קבעו חסימה בשיעור ששום תנועה חדשה אינה יכולה לעבור אותו.

היתה להם מחשבה שגינה, מקבילה. כשם שלא רצו בחירות נאצים לפרלמנט, כן לא רצו גם בחירות-הקומוניסטים. משרתי המישטר היריב בגרמניה המזרחית. גם לשם כך היה צורך באחוזיה-החסימה גבוה במיוחד.

אכן — הטכסיס הצליח. בפרלמנט הגרמני אין נאצים ואין קומוניסטים.

תחת זאת נחטפים פוליטיקאים, נרצחים אנשי-ציבור ונערך קמץ המוני בהגנות עממיות.

מה הקשר? הוא פשוט, ישיר ובלתי-ינמנע.

כל צעיר גרמני המאמין בתורה חדשה, המבקש לשנות את סידרי-החברה, יודע מראש שאין לו כל סי-כוי להיכנס לפרלמנט. אין לו כל אפשרות להקים תנועה פוליטית, שתפיץ את רעיונותיו מעל במת הבונדס-טאג. אין לו כל יכולת להטיף לשינוי המיוחל במיסגרת לגיטימית.

אן לו גם כל אפשרות לעשות זאת במסגרת אחת משלוש המיפלגות הלגיטימיות, המיוצגות בפרלמנט. שלושתן התנוונות מבחינה רעיונית. הן מהוות קרטל של